

Luciferisch verleden en ahrimanische toekomst, Rudolf Steiner.

Voordrachten van 27-10-1919 en 4-11-1919. *Samenvatting en aanvullingen Paul Wink*

Lucifer is die macht, die in de mens alle dweepzieke, vals-mystieke krachten oproept, alles wat de mens ertoe wil brengen zich boven zichzelf te verheffen (hoogmoed, arrogantie). Hij wil in zekere zin het menselijke bloed fysiologisch chaotiseren, en zo de mens buiten zichzelf plaatsen. Wegvluchten, illusie en waan. Hij wil de mens onvrij maken geestelijk. Ahriman is de macht, die de mens nuchter, prozaïsch, bekrompen maakt, die hem verstart, verhard, en tot het 'bijgeloof' van het materialisme brengt (uitsluitend de zintuigervaringen zijn waar). Verwerping van het geestelijke. Ahriman is de heer van de halve waarheid, die uiteindelijk erger is dan een hele leugen! Hij wil de mens onvrij maken in de materie.

Het wezenlijke van het mens-zijn is de inspanning om het evenwicht (de maat van het midden, de gulden middenweg, Tao, Maät) te bewaren tussen beide machten wat door de Christusimpuls mogelijk gemaakt wordt (feitelijk is Christus het *gulden midden*).

AHRIMAN

CHRISTUS

LUCIFER

DOOR DE UITSLAGEN VAN LUCIFER EN AHRIMAN TE VERMINDEREN
DOOR TE LEVEN NAAR DE MAAT VAN HET MIDDEN, DIT IS CHRISTUS

Omdat momenteel de invloed van Ahriman zo sterk aan het worden is, daar het zijn tijd van openbaren is, zal ik in deze samenvatting vooral Ahriman belichten.

Er is maar één manier waarop we Ahrimans invloed op de mensheidsontwikkeling kunnen tegemoet treden, en dat is onbevangen de krachten die hij gebruikt leren kennen. Maar ook die andere krachten ontdekken, waarmee we ons kunnen wapenen tegen de verleiding die uitgaat van de ahrimanische machten. Zij maken de mensen blind voor de waarheid. In zekere zin vluchten de meeste mensen tegenwoordig voor de waarheid, alsook uit gemakzucht.

Vroeger, bijvoorbeeld een algemeen ontwikkeld mens uit het oude Egypte wist dat hij meer was dan een lichamelijk wezen. Hij wist ook dat de krachten, die hij daarboven in de sterrenwereld waarnam, op zijn wezen als mens inwerken (NB waar ook de astrosfïe en astrologie vanuit gaan). Deze mens voelde zich opgenomen in de *levende bezielde* kosmos.

In de loop van de latere mensheidsgeschiedenis is dit alles (op die manier) verloren gegaan. Voor de mens is de kosmos nu een levenloos wiskundig mechanisme geworden waar tevens de bezieling uit is.

Maar wij kunnen ons niet tegen Ahriman beschermen door de huidige wetenschap te mijden. Wij worden juist behoed voor Ahriman als wij de wetenschap in haar ware gedaante leren kennen. Nu moeten wij haar met geesteswetenschap/-onderzoek, met ware werkelijkheid vervullen. Opheffen naar een gebied waar het op zijn juiste waarde beoordeeld kan worden. De huidige wetenschap geeft ons namelijk louter voorstellingen of begoochelingen van de wereld, en die moeten wij inzien, en op een hoger niveau plaatsen. Ahriman spint er garen bij als de mensen gevangen zitten in wetenschappelijk bijgeloof.

Ook een hulpmiddel van Ahriman is het steunen en aanvuren van alles, wat de mensen tegenwoordig verdeelt in kleine, elkaar bestrijdende groepen. Waar disharmonie tussen mensengroepen ontstaat, zijn altijd ahrimanische machten werkzaam!

De verstandsonwikkeling en het -ik-bewustzijn is pas echt mogelijk na Christus' optreden. Voorheen lag dit bij de goden, halfgoden, ingewijden, farao's en priesters.

Pas in de 15^e eeuw waren de meeste mensen zover dat zij bewust -ik- konden zeggen en zelfstandig konden denken, dus met voldoende eigen verstand.

Echter het tegenwoordige intellect is geworteld in een bepaalde zijnslaag, waardoor het de realiteiten niet kan bereiken. Het blijft steken in eigen beelden, voorstellingen, illusies.

En dan wordt het mogelijk om twee geheel tegengestelde zaken met dezelfde exactheid (verstandelijk) te bewijzen. Volgens dezelfde strenge normen kan men aan de ene kant het spiritualisme bewijzen, en aan de andere kant het materialisme.

De mensen kunnen van dezelfde juiste standpunten uitgaan en toch elkaar bestrijden, omdat het huidige intellectualisme in een oppervlakkige laag van de werkelijkheid ligt en niet tot in de diepten van het *zijn* reikt.

Als het om het begrijpen van de dingen gaat, blijft ons intellect in de bovenste laag steken. Het dringt niet door in die laag, waar de waarheid te vinden is.

Zo zal men dus iemand anders die een ander standpunt heeft (wat je o.a. zo vaak in de politiek ziet), gaan bestrijden, terwijl het gelijk eigenlijk aan beide zijden even groot is. Zo'n toestand roept chaos en verwarring op, die langzaam zullen toenemen zolang de mensheid de oorzaak ervan niet doorziet.

En weer gebruikt Ahriman deze verwarring om de overwinning van zijn incarnatie voor te bereiden. Steeds krachtiger drijft hij de mensen in de voor hen ondoorzichtige toestand, waarin het mogelijk is twee volkomen tegengestelde dingen te bewijzen op grond van argumenten die intellectueel en wetenschappelijk precies even houdbaar zijn*.

Hij wil de mensen in deze dingen verstrikken en de samenleving chaotiseren.

Zo zal hij ook alles wat uit de oude erfelijkheidsverhoudingen stamt (familie, rassen, stammen enz.), gebruiken om de mensen op disharmonische wijze, in groepen, tegenover elkaar te plaatsen, te misleiden en te verwarren. Het mooie woord vrijheid wordt door Ahriman heel slinks ingezet om uiteindelijk alleen zijn eigen doelen te verwezenlijken.

Wie dus de volkeren slim misleidt, bespeelt en tegenover elkaar opzet, is Ahriman!

[*Voorbeeld het conflict tussen Galilei en de kerk of nu de zon of de aarde het middelpunt is. Rond 1600 had Copernicus de telescoop ontdekt en ook Galilei vergaapte zich hierdoor (en ontdekte o.a. Neptunus in 1613). Hij ontdekte dat de zon het middelpunt was waar omheen de planeten draaiden. Echter de kerk hield vol dat de aarde het middelpunt was.

Beiden hebben gelijk! Astronomisch/astrologisch draaien de planeten om de zon. Echter astrofisch niet. Alleen de kerk had/heeft hierover geen kennis meer en kon dit dus niet meer verklaren en inquisiteerden dus maar andersdenkenden. Het astrofisch/esoterisch feit wil namelijk dat geestelijk gezien juist de aarde het middelpunt is.

Als een mens slaapt, en bij zijn overlijden, treden zijn hogere, werkelijke voertuigen (astraal lichaam, ziel en geest) uit zijn lichaam. Alleen zijn stoffelijk lichaam en zijn etherlichaam blijven op aarde achter en verbinden zich met de hogere voertuigen met het zilveren koord (dat dus bij het overlijden breekt). De uitgetreden voertuigen begeven zich vanaf de aarde (het middelpunt dus), naar de Maansfeer, en afhankelijk van het bewustzijn, vandaar naar Mercurius, Venus, Zon, Mars, Jupiter en Saturnus, en voor de zeer ver gevorderden daarna naar de vaste sterren (de statica). De ziel doet daar zijn lessen op en keert weer bij het wakker worden, of weer bij een nieuwe incarnatie, in omgekeerde route terug naar de aarde, met meename van de nodige (astrale) bouwstoffen van de planeten. Vandaar de uitdrukking dat de slaap de nuchterheid van de ziel is.

Dit bedoelde dus de kerk! Maar ze wisten het niet meer zelf, maar alleen uit overlevering. En omdat het de tijd van het rationalisme werd, de tijd van de zogenaamde Verlichting (wat ik veelal verduistering vind, louter 'breinpluk' zonder geactiveerde gewetenskrachten van het hart), kreeg de – esoterisch – onwetende geest-ontkennende-breinwetenschap het voor het zeggen. En dit is zeer herkenbaar voor de astroloog, de spirituele mens, die onder dit type materialistische mens vaak te lijden heeft!]

Na de renaissance is het 'heerserstype', zoals hiervoor gesteld, het economische menstype geworden. Zij die namelijk de macht hebben zijn immers slechts de handlangers van de economische mensen. En alles wat op het gebied van wet en recht tot stand is gekomen, is voortgekomen uit de gedachtenwereld van de economische mens.

Pas in de 19^e eeuw zien we hoe de mens, die als bankier denkt, de plaats van de economische mens gaat innemen. Dan wordt ook in volstrekte mate die maatschappijvorm geschapen, die met de geldeconomie eigenlijk alle overige verhoudingen overdekt.

En ook hier zien wij hoe er voor Ahriman een essentiële mogelijkheid ontstaat om de mensheid te misleiden, nu het *geld*, dat toch slechts bedoeld is als een 'symbool' voor de goederen die de menselijke arbeid voortbrengt, een machtspositie is gaan innemen.

[In 1879 is vanwege een 38 jaar durende strijd in de hemelen tussen de Aartsengel Michaël en (de gevallen aartsengel) Ahriman, Ahriman door Michaël op de aarde geworpen. Dit zijn terugkerende golfbewegingen omdat Ahriman zich geregeld openbaren mag, moet zelfs, en zijn macht allereerst wil uitoefenen in de hemelgebieden. Echter, hier steekt de allerhoogste aartsengel Michaël meestal een stokje voor, en omdat een engel niet kan sterven, maar alleen in hiërarchie kan verhogen of verlagen, wordt Ahriman altijd op de aarde geworpen (zie in de Hobbit waar hij komt als de draak Smaug die op zijn geld zit, en dan 2 keer in de ban van de ring, in midden-Atlantis, als Sauron, en dan in 1879 valt hij weer op aarde).

Echter in 1879 komt hij niet in één mens, nee, hij kruipt in het net ontwikkelde en nog 'open' staand menselijk denken en corrumpeert dit materialistisch. Dit noemen wij roofkapitalisme! Rudolf Steiner gaf eens aan dat dit nog erger is dan de zondeva! uit het Paradijs. Hij noemt deze val van Ahriman de intellectuele zondeva! En straks zal Ahriman ook nog incorporeren in een mens omdat hij dit recht heeft. Deze bijdrage, dit artikel gaat voornamelijk hierover.]

Tegenover deze economische orde moet de mens de *rechtsstaat* en het *organisme* van de *geest* plaatsen. Anders zal Ahriman hierin opnieuw een middel vinden voor zijn overwinning.

Het evangelie werd aan die mensen gegeven, die in de eerste eeuwen van het christendom leefden en die toen doordrongen waren van een luciferische manier van beschouwen, denken, waardoor zij het evangelie konden begrijpen. In onze tijd is het echter een halve waarheid – en daarmee een halve dwaling – om te geloven dat het evangelie het volledige christendom bevat. Ook dit hult de mens weer in nevelen en is voor Ahriman belangrijk voor zijn doelen.

Veel mensen die uit zogenaamde christelijke bescheidenheid denken te spreken, dat zij geen (ingewikkelde) geestelijke wetenschap nodig hebben, zijn juist meestal in werkelijkheid hoogmoedig. Zij leven in de illusie alleen de eenvoud, het onge Kunststelde van het evangelie nodig te hebben. Zij beelden zich in de hoogste kennis van de geestelijke wereld te kunnen vergaren zonder inspanning – alleen door op naïve wijze met de evangeliën bezig te houden. Juist deze hoogmoed in bescheidenheid, deze illusie, is koren op de molen voor Ahriman! (Vooral uit deze type mensen zal de ahrimanische volgzaam kudde straks gaan bestaan!).

Het evangelie brengt de mens slechts tot een zinsbegoocheling van de Christus, die weliswaar als een innerlijk beeld soms juist is/kan zijn, maar het is uiteindelijk niet meer dan een beeld! Het is, het leidt niet tot de *werkelijkheid* van Christus. (De moderne theologie is verleid en is daarom zo ahrimanisch materialistisch geworden).

Wie namelijk in onze tijd niet tot een ‘hallucinatief’ maar tot een werkelijke opvatting van de Christus wil komen, is genoodzaakt zich op geesteswetenschappelijke wijze, en tevens in alle 4 evangeliën, te verdiepen.

Wij dienen te beseffen, en dat is niet gemakkelijk te realiseren, dat we en de wereldlijke, ahrimanische materialistische *wetenschap* moeten doordringen met de christelijke impuls, en tevens het *evangelie* dienen te verhelderen door het geesteswetenschappelijk te verklaren. Zo kan men de juiste houding tegenover Ahriman aannemen als men deze dingen precies doorziet en als tevens voldoende moed, energie en wil getoond wordt. Want op zichzelf leidt de wereldlijke wetenschap tot illusie en het evangelie tot hallucinatie. De middenweg hiertussen kan alleen gevonden worden als de werkelijkheid vanuit de geest benaderd wordt. Want daar gaat het om!

Het is eigenlijk een geluk (gerealiseerd door een grote wijsheid) dat er vier evangeliën zijn zodat de mens niet gemakkelijk te ver door kan slaan in één richting, want zo wordt er een zeker evenwicht bewaard. Ieder evangelie heeft namelijk ogenschijnlijke tegenstellingen. Waar één evangelie gepredikt wordt, wordt duidelijk hoe juist dit uitmondt in hallucinatie. Voor de huidige mensheid geldt vóór alles om (de moed tot) alzijdigheid. De evangeliën moesten indertijd als tegenwicht tegen de luciferische gnosis gegeven worden. Maar als ze nu worden opgevat precies zoals ze toen gegeven werden, dan dienen ze alleen Ahrimans doel en niet de vooruitgang van de mensheid.

SAMENVATTING EN AANVULLINGEN UIT DE 2e VOORDRACHT VAN 4-11-1919

Alles wat de mensheid gedurende de verdere aardetijd in de fysieke wereld zal moeten doormaken, zal voornamelijk een soort weg naar beneden, een teruggang, een teruglopende ontwikkeling zijn.

De tijd waarin de mensheid vooruitgang door de steeds verdergaande veredeling en verfijning van de fysieke krachten is reeds voorbij. De mensheid zal in de komende tijd ook vorderingen maken, maar alleen door *spirituele* ontwikkeling, door een ontwikkeling die boven de gebeurtenissen op het fysieke plan uitstijgt. Het fysieke leven *sec* zal niet (kunnen) bevredigen.

Ook zal niets een (onbestaanbare) duurzame vrede voor de mensheid kunnen bewerkstelligen. Oorlogscatastrofe's en vernietigingsprocessen zullen als het ware ritmisch gaan optreden. En men zal gaan inzien op welk doel de krachten, die hierin werkzaam zijn, afsturen. Wat wel over de aarde moet komen is een (indringerdere) spirituele ontwikkeling. De mens uit de oude heidense cultuur voelde hoe de krachten die in de sterrenloop werkzaam zijn, tot in zijn handelingen doorwerkten – of anders, beter gezegd tot in de krachten die in zijn handelingen werkzaam waren (*waarvan de astrofische en astrologie ook uitgaan*). Deze mensen hadden een instinctief droomachtig zielenleven, een soort waakdromen. Wat aan werkelijke innerlijke menselijke zielengesteldheid aanwezig was, ging als cultisch schouwen, als cultische handeling over in de Mithrasdienst. En in deze dienst is het belangrijkste symbool de Mithrasgod die op een stier rijdt (*is ook Stier tijdperk!*), met boven zich de sterrenwereld waaraan hij toebehoort, en onder zich het aardse, waar de stier thuis is (*en de mens aangereikt kreeg dat hij ooit ook een soort thuis op aarde moet gaan realiseren*). De mens ervoer het ongeveer zo: Als ik 's nachts buiten mijn lichaam (min of meer wakker) ben, behoor ik toe aan de krachten van de kosmos – en als ik in de morgen ontwaak, dan bedien ik mij van het dierlijke instinct in een dier-lichaam (min of meer halfwakend, dromend). En slechts wat hen uit de mysteriën gegeven werd, konden zij als inzicht ontvangen, zeg maar meedenken. Daarin moest verandering komen omdat de mensen *zelf* moesten gaan denken.

Bijna drie duizend jaar voor Christus leefde er in China een mens, die door Lucifer zelf geïncorporeerd was (net zoals later Jezus door de Zoon God, Christus geïncorporeerd werd). Dit was (volgens mij) de Gele Keizer YU. Zijn Chinese naam is **Huangdi**. Tegen zijn veertigste jaar begon deze mens – die in een van de oost-aziatische mysteriën was opgegroeid – plotseling, maar nu met menselijke oordeelskracht, de betekenis te begrijpen van alles wat vroeger alleen door openbaring in de mysteriën bekend was geworden. Hij was zeg maar de eerste die zich mocht bedienen van de organen van het menselijke verstand, mits hij de mysteriën niet verloochende. Hij bracht grote schoonheid en het (filosofisch) denken. Door zijn incarnatie kreeg de mens de gave om de organen van zijn verstand te gebruiken. Lucifer, nu in een menselijk lichaam, was de eerste die door middel van oordeelskracht heeft kunnen opnemen, wat de mensen vroeger via openbaring kon bereiken: de zin der mysteriën.

En toen het Mysterie van Golgotha op aarde had plaatsgevonden, was het in werkelijkheid deze luciferische wijsheid, die het begrijpen van dat Mysterie mogelijk maakte. Want de *gnosis*, die dit het eerst trachtte te begrijpen, was geheel en al bevrucht door die wijsheid. *De incarnatie-incorporatie van Christus houdt de eigenlijke zin van de aardeontwikkeling in.*

Na Christus moet de mens met vol bewustzijn, terwijl op aarde schokkende gebeurtenissen zullen plaatsvinden, de incarnatie van Ahriman tegemoetlevens. De menselijke geest zal onder de voortdurende oorlogs- en andere noden van de naaste toekomst juist op het gebied van het fysieke leven zeer vindingrijk worden (NB, zie alleen al wat er in 5 jaar WO2 uitgevonden is). En deze vindingrijkheid, die onafwendbaar is en door geen enkel gedrag te voorkomen, zal de menselijke lichamelijke individualiteit mogelijk maken waarin Ahriman zich kan belichamen.

De taak voor de mensen in de komende ontwikkeling zal zijn om volledig bewust naar de Ahriman-incarnatie toe te leven opdat deze incarnatie dienstbaar zal kunnen zijn aan de mensheid wat betreft het bevorderen van een hogere, spirituele ontwikkeling. Wij moeten zorgen om op elk gebied steeds bewuster te worden, en steeds duidelijker leren onderscheiden welke stromingen in het leven al naar Ahriman toewerken.

Wij moeten, vanwege ons huidige sterkere ik-bewustzijn, en onze zelf-autoriteit, nu zelf bepalen (*onderscheiden*) wat wij van hem willen leren en opnemen. Ahriman wil de mensen bij zijn komst op aarde overvallen, verleiden, op een dwaalspoor brengen, zodat ze de aarde-ontwikkeling zullen verloochenen en deze ontwikkeling haar doel niet zal kunnen bereiken.

Sedert het laatste deel van de 19^e eeuw (NB na 1879) leven wij in het geestelijke element. Het stroomt de aardeontwikkeling binnen. Het is alwel aanwezig, maar wij willen het nog niet echt opnemen (1919!). Maar het geestelijke en het fysieke laten zich echter niet scheiden. Ook dienen we te realiseren dat de oude religieuze krachten amper betekenis meer hebben.

Bij hen, die de ('ware, hogere') spiritualiteit afwijzen, maar wel spijs en drank tot zich nemen, stroomt het geestelijke (voor hen onbewust) langs de weg van de spijsvertering binnen. De mensen die in deze tijd het geestelijke niet met hun ziel opnemen, nemen het desondanks op, want terwijl ze eten en drinken, eten en drinken ze ook de geest. De toekomstige mens zal òf bewust geestelijke kennis opnemen, òf hij zal de geest onbewust verteren en hem daardoor overleveren aan de luciferische machten. Want hoe meer de mensen geest-en zieleneters worden, des te beter kan Ahriman hen in slaap wiegen en hen door zijn incarnatie overvallen, zodat zij hem *niet* bewust tegemoet treden. Hooguit kan men knap en geraffineerd worden, maar men kan geen geestelijk wezen worden.

Ook zullen straks meer, wellicht veel mensen louter een intellectueel leven gaan leiden. Echter zal dit meestal weinig bevredigen. Bijvoorbeeld zullen velen die les geven hun wetenschap niet uit innerlijk enthousiasme, maar vanuit een uiterlijk beroep doen. Het intellectuele leven wordt zodoende een uiterlijke zaak, en bevat amper of geen geestelijk leven. Deze ontwikkeling van het intellectuele (geestes)leven, zonder dat het door menselijke zielenwarmte doorgloeid wordt, zonder dat het gepaard gaat met menselijke geestdrift, betekent een directe steun voor Ahrimans incarnatie. (N.B. Denken is van nature 'koud'). Als het om het begrijpen van de dingen gaat, blijft ons intellect in de bovenste laag steken. Het dringt niet door in die laag, waar de waarheid te vinden is (*N.B. dit is het hart. De hoge rede is de ultieme samenwerking tussen het hart en het hoofd in kruisbestuiving*). Men moet zich gaan verheffen tot een zielenstemming waarin we niet meer bewijzen, maar *beleven*.

Men laat zich ook met getallen, met statistieken, alles 'bewijzen'. En de mensen geloven dit. Echter, zolang men niet over het getal heen kijkt naar het kwalitatieve, zal men door het getal misleid worden (N.B. ook Ahriman beheerst, net als iedere aartsengel, een taal en een getal. In zijn geval heeft hij zijn taal, Engels, en de getallen gecorrumpeerd (tot louter boekhoudsommen), en zijn getallen 0 en 1 als een soort betere vervanging gepusht: de computertaal. Pythagoras gaf reeds aan dat als je God wilt vinden, je getallen moest gaan bestuderen, want zo verbond je je met een aartsengel. Dit heeft Ahriman reeds volledig gecorrumpeerd). Ahriman kan het meeste bereiken, als getallen worden beschouwd, gebruikt als bewijsmiddel.

Tevens zijn er nog talrijke stromingen, geestelijk of ongeestelijk, die Ahriman ook goed kan gebruiken. Zoals chauvinisme, allerlei uitwassen van patriottisme en zogenaamde vrijheid van de afzonderlijke volkeren. Want basering op bloedverbondenheid of stamverbanden is nu voorbij (*in deze aankomende Watermantijd die juist een wereldbroederschap voorstaat*) en bevordert disharmonie.

Het wezen, dat als de Christus in de aarde-ontwikkeling heeft ingegrepen, kan nu alleen langs geesteswetenschappelijke weg begrepen worden (*N.B. Want Christus wil ook begrepen worden! Als wij ooit medeschepper naast God moeten worden, dan zal je toch ook het plan van*

God enigszins dienen te begrijpen. Juist Christus verklaart ons de Vader). Wie zich slechts op 'eenvoudige' manier in de evangeliën verdiept, kan het werkelijke Christuswezen niet opnemen. Hij komt niet verder als een illusie, of in het beste geval tot een visioen, of een hallucinatie van het Christuswezen. Uitsluitend het lezen van de evangeliën leidt in deze tijd niet meer tot een werkelijke verbinding met het christelijke element. (N.B. Je zou het 'zaaien' kunnen noemen. En tevens is niet iedereen al voldoende 'zielenrijp' voor geesteswetenschap). Wat voor één bepaalde tijd juist is, geldt niet voor alle andere tijden. Blijft dat namelijk later toch beoefend, dan wordt het òf luciferisch òf ahrimanisch (Zoals sommige Yogaoefeningen).

Zelfs voor de theologen is de 'eenvoudige timmerman uit Nazareth' louter een ideaal. De mensen die binnen de kerkgenootschappen willen leven, worden door dofheid overmand – een dofheid die Ahriman meer dan iets anders zal kunnen gebruiken om zijn doel te bereiken, namelijk de mensen te overvallen met zijn incarnatie. En wie de gedachte afwijst dat de visie op het Christus-mysterie zich verder kan ontwikkelen en zich daarom voor christelijker houdt dan anderen – juist die mens dient in zijn hoogmoed, meer dan anderen, de verwezenlijking van Ahrimans doeleinden.

De kerkgenootschappen zijn een regelrechte voedingsbodem voor het ahrimanische wezen. En het materialistisch denken, die de geest afwijst, en de mens reduceert tot wat hij nuttig.

Nu is uit zichzelf niets in absolute zin goed of slecht. De manier waarop de mensen iets gebruiken, bepaalt feitelijk of het goed of slecht is. (N.B. Alleen in onze kosmos bestaat onderscheid tussen goed en slecht, als een soort evenwicht. Mani zei hierover dat het kwade eigenlijk gewoon het goede is, maar dan op de verkeerde plaats en/of op de verkeerde tijd, zodat wij het als kwaad ervaren. Alleen God de Vader is Algoed. Goed willen doen geeft dus altijd, vanwege het evenwicht, ook het kwade! Daarom het dringend advies om niet meer goed of kwaad te willen doen, maar alleen uit de waarheid te willen leven, dat is neutraal).

De mate van bereidheid om dit alles te doorgronden zal bepalen hoe de mensen op de incarnatie van Ahriman zullen reageren. Of men verliest het aardedoel uit het oog, òf men zal de beperkte betekenis van het intellect, van het onspirituele leven, gaan inzien. Men zal dan ook duidelijk inzien wat aan de ene kant ahrimanisch, en aan de andere kant luciferisch is. Dat geeft dan voor de mensziel de mogelijkheid, juist uit deze tegenstelling tussen deze twee machten, door een bewuste 'strijd' het samenvattende derde met de ziel waar te nemen. De mens zal dan ook gaan inzien dat het gehele leven, zowel fysiek als geestelijk, eigenlijk overstraald en doortrokken moet worden door geesteswetenschappelijke gedachten. En geen misverstand, want louter het doffe, abstracte geredeneer over geest is niet hetzelfde als het werkelijk positief zoeken naar de inhoud van de geestelijke wereld! Ergo, het leidt er zelfs vanaf! Het intellect kan hooguit op de geest wijzen, en ziet dan een spiegelbeeld van de geest, doch het kan de weg naar de geest niet vinden omdat het geen werkelijkheid bezit.

Nogmaals, Ahriman *moet* komen, omdat de mens oog in oog met hem *moet* komen te staan. Ook moet de mens ontdekken hoeveel er uitsluitend materiële processen kan ontstaan. Ons lichaam raakt ooit in verval, echter de ziel niet. Ook onze aarde zal vervallen, zij is reeds in decadentie. Het onsterfelijke, als een rode draad in de aardeontwikkeling, zal verder leven!

Voor meer informatie over Ahriman, Lucifer en Christus, zoals uitspraken van andere ingewijden e.a., verwijs ik u naar het volgende artikel op mijn site:

<https://www.spiritueelastroloog.nl/lezingen-en-artikelen/Lucifer,%20Christus,%20Ahriman%20-%20Paul%20Wink.pdf>